

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, nar. X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2024, č. j. OAM-517/ZA-ZA11-K12-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2024, č. j. OAM-517/ZA-ZA11-K12-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

§ 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že byl v řízení před žalovaným zkrácen na svých právech. Bojí se návratu do své domovské země, kde v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno kvůli válce v sousední zemi. Zejména poukázal na situaci v Podněstří. Má za to, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, jelikož jsou podle jeho názoru naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona. K důvodům žádosti uvedl, že byl kontaktován vojenskou správou. Bydlí blízko ukrajinských hranic, obává se bombardování.
3. Má za to, že žalovaný porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu nezbytném s ohledem na konkrétní okolnosti případu, a § 50 odst. 2 s.ř., když si neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí. Je přesvědčen, že ve své vlasti by byl ohrožen na životě, neboť lze mít za prokázanou situaci uvedenou v předchozím odstavci. S ohledem na politický vývoj není v Moldavsku bezpečno pro civilní obyvatelstvo a nelze jej považovat za bezpečnou zemi původu.
4. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve stručně shrnul průběh dosavadního řízení a obsah žaloby. Uvedl, že s námitkami nesouhlasí, neboť nedokládají porušení zákonných ustanovení. Vzal v úvahu uvedené skutečnosti a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o zemi původu, a vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Přijaté řešení odpovídá okolnostem případu a je vyčerpávajícím způsobem odůvodněno.
6. Dále zmínil, že povolání k výkonu základní vojenské služby žalobce fyzicky neobdržel, branná povinnost je poté legitimní státoobčanskou povinností, která sama o sobě ještě není důvodem neudělení mezinárodní ochrany, navíc v Moldavsku lze namísto ní absolvovat náhradní civilní službu. Stejně tak ani ekonomické těžkosti v zásadě důvodem pro udělení azylu nejsou. Mezinárodní ochrana je institutem výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, ovšem nikoliv před jakýmkoliv negativními jevy v jeho vlasti. Závěrem uvedl, že své rozhodnutí považuje za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a respektující ustálenou judikaturu. Navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

7. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyloučeny následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
8. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 12. 4. 2024. K důvodům této žádosti žalobce dne 17. 4. 2024 sdělil, že je národnosti moldavské, dorozumí se rusky a

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ukrajinsky, je rozvedený, děti nemá, vyznává pravoslavné křesťanství, nikdy nebyl členem žádné politické strany či hnutí, a s výjimkou účasti na shromáždění před volbami v roce 2014 nebyl ani politicky aktivní. Naposledy ve vlasti bydlel ve vesnici M. (pozn. soudu: ve sdělení uvedeno jako M., v jiných materiálech ve správním spise je nicméně toto místo označováno jako M. nebo M.), kde žil s rodiči a měl tam registrovaný trvalý pobyt. Do ČR přicestoval z Moldavska přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko, na území vstoupil dne 1. 4. 2023. Předtím pobýval v Polsku v roce 2015 asi měsíc, a následně 7 měsíců v roce 2018 nebo 2019, neměl tam víza ani práci. V ČR byl před dvěma lety na 7 měsíců za prací, ale tu nenašel, tak jen „chodil po brigádách“. Podruhé přijel 1. 4. 2023 a už nevycestoval. Jde o jeho první žádost. Jeho zdravotní stav je bez omezení. Nikdy nebyl trestně stíhán ani odsouzen. O mezinárodní ochranu žádá, jelikož byl v Moldavsku předvolán na vojenskou správu a bydlí blízko ukrajinských hranic, obává se tedy bombardování.

9. Žalovaný provedl se žalobcem pohovor dne 17. 4. 2024, za přítomnosti tlumočnice z jazyka ukrajinského. Uvedl, že ve vlasti nepracoval, měl tam vlastní hospodářství a staral se o zvířata a půdu. K cestě z vlasti se rozhodl poté, co dostal předvolání a začali se ozývat z vojenské správy. Všechno prodal a přijel sem. Předvolání obdržel před svým vycestováním do ČR, jeho sousedka pracuje jako úřednice na tomto orgánu a ukázala mu příslušný dokument bez razítka, který mu měl být v nejbližší době doručen, fyzicky jej však neobdržel. Měl se dostavit na nějakou zdravotnickou komisi a poté nastoupit službu. To nechce, když ještě studoval, také nechtěl nastoupit na základní vojenskou službu, mohl jít místo toho do práce a následně měl vojenskou knížku dostat, nicméně ji nemá. Jde o alternativu k vojenské službě, dostával polovinu platu a druhou polovinu měl jeho vedoucí odevzdávat na vojenskou správu. Tento nadřízený však zmizel a nejsou dokumenty o tom, že by si uvedenou službu odpracoval. Předtím bylo žalobci řečeno, že už nebude na vojnu muset, nyní je však na Ukrajině válka a bojeschopné muže do ní budou posílat. Ví to, protože má známého, který se nyní konfliktu účastní. Myslí si, že je to kvůli tomu, že prezidentka chce vstoupit do EU a posílá muže do války. Když bylo bombardování, bylo to slyšet až do Moldavska, jedna raketa spadla 30 kilometrů od místa jeho bydliště, bylo to loni, viděl to na Instagramu. Do vlasti se vrátit bojí, má se tu lépe, je zde klid. Od svého přicestování si hledal brigády a kamarády. Vojenská správa jej po odjezdu nekontaktovala, má jiné telefonní číslo. Ohledně předvolání další informace nemá. S vyřízením cestovního pasu nebo vycestováním z domovské země problémy neměl. Jiné povolení k pobytu si nevyřídil, neboť mu bylo řečeno, že by se musel vrátit zpátky do Moldavska. Před odjezdem si jej nestihl vyřídit, viděl předvolání a dostal strach, musel odjet pryč.
10. Dne 19. 7. 2024 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým žalobci neudělil žádnou z forem mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že tvrzeným důvodem žádosti je obava z vojenského konfliktu na Ukrajině s možností jeho rozšíření do Moldavska a obava z výkonu vojenské služby s následným nasazením do bojů na Ukrajině. Ve výčtu materiálů, z nichž při rozhodování vycházel, žalovaný uvedl výpověď žalobce a dále informace, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku, konkrétně Informaci OAMP – Moldavsko – Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023, Informaci OAMP – Moldavsko – Bezpečnost a politická situace v zemi, ze dne 13. 3. 2023, Informaci OAMP – Moldavsko – Situace moldavských občanů vracějících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 16. 11. 2023, Informaci MZV ČR, č. j. 122984/2022-LPTP,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Moldavsko – Situace v Podněstří, ze dne 2. 9. 2022, tiskovou zprávu ČTK „Sestřelená ruská raketa dopadla na moldavské území“, ze dne 31. 10. 2022, a tiskovou zprávu ČTK „Členské státy schválily vyjednávací rámce pro přístupové rozhovory“, ze dne 21. 6. 2024, přičemž veškeré uvedené materiály jsou součástí správního spisu. Žalobce dne 13. 9. 2024 prostřednictvím svého právního zástupce doručil žalovanému dokument označený jako „Reakce na vyrozumění Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, č. j. OAM-517/ZA-ZA11-2024, ze dne 30. 8. 2024“, v němž uvedl, že ve vlasti panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilisty, navíc země je ohrožována konfliktem na Ukrajině a situací v Podněstří. K seznámení se s podklady pro rozhodnutí dne 16. 9. 2024 se žalobce ani jeho právní zástupce nedostavili, i když bylo předvolání řádně doručeno. Následně žalovaný posoudil důvody žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Konstatoval, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu až po zamítnutí žaloby proti správnímu vyhoštění, což svědčí o její účelovosti. Poukázal na rozpory v žalobcových výpovědích. Ten totiž v rámci řízení o správním vyhoštění sdělil, že do ČR přijel za prací. Žalovaný zmínil, že ekonomická situace v zemi původu není sama o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Dále uvedl, že nejsou informace o tom, že by byli občané Moldavska odváděni do války na Ukrajině, ani nejsou zprávy o účasti armády tohoto státu v uvedeném ozbrojeném konfliktu. Výkon vojenské služby je legitimní státoobčanská povinnost, což uznává i Úmluva o právním postavení uprchlíků z roku 1951. Ohledně dopadu rakety na moldavské území žalovaný uvedl, že k němu skutečně došlo, a sice ve vzdálenosti 70 kilometrů od posledního žalobcova bydliště, ale stalo se tak v důsledku reakce ukrajinské protivzdušné obrany na ruský útok a šlo o ojedinělý incident. Bombardování sice může být z Ukrajiny slyšet, ale ve značně snížené intenzitě. V době vydání rozhodnutí neprobíhaly v Podněstří aktivní boje, na území země původu nehrozí riziko vnitřního či vnějšího konfliktu, a obava z povolání do armády je tedy neopodstatněná. Žalobci tak v jeho vlasti nehrozí azylově relevantní pronásledování ani hrozba vážné újmy.

V.

Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

11. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 6. 3. 2025 právní zástupce žalobce argumentoval shodně jako v podané žalobě a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
13. Zástupce žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhnul zamítnutí žaloby.
14. Podle § 12 odst. zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

15. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
16. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
17. Žalobce zcela obecně namítal, že pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, pak by musel rozhodnout o udělení azylu, případně udělení doplňkové ochrany. Žalobce však nekonkretizoval, která jeho tvrzení žalovaný nesprávně vyhodnotil, která zjištění žalovaného považuje za neúplná či nesprávná, či v jakém směru považuje shromážděné podklady za nedostatečné, žádné návrhy na doplnění podkladů (dokazování) v tomto směru neučinil, a to ani v řízení před správním orgánem, ani v žalobě.
18. K těmto námitkám žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a neopatření si dostateku podkladů pro rozhodnutí tedy soud s ohledem na jejich obecnost po přezkoumání napadeného rozhodnutí uvádí, že žalovaný se zabýval všemi tvrzeními žalobce, v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, opatřil si dostatek podkladů pro rozhodnutí a přihlížel ke všem podstatným skutečnostem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem, žalovaný tento svůj závěr dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Soud tak dané námitky shledal nedůvodnými.
19. Žalobce v žalobě dále poukazoval na obecně špatnou situaci v zemi původu, kdy v Moldavské republice v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, jedná se o nedemokratickou zemi, dochází k závažnému porušování lidských práv, a proto dle názoru žalobce Moldavsko nelze označit za bezpečnou zemi původu, tvrdil, že v případě návratu do vlasti by byl žalobce reálně ohrožen na svém životě.
20. Je třeba uvést, že samotná skutečnost, že v zemi původu žadatele panuje obecně horší ekonomická situace, nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu totiž ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky nejsou pro udělení mezinárodní ochrany relevantní, což vyplývá např. z rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003-43, nebo ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

21. Žalovaný se zabýval obecnou bezpečnostní situací v Moldavské republice, i specificky v oblasti Podněstří, odkud však žalobce nepochází. Shledal, že mezinárodně neuznaná Podněsterská moldavská republika je nadále integrální součástí Moldavské republiky, ovšem bez možnosti výkonu moldavské státní moci na jejím území, místní podněsterské úřady vytvořily paralelní administrativní i politické struktury a území bylo politicky, ekonomicky a vojensky podporované Ruskou federací. Dle Informace OAMP – Moldavsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 13. 3. 2023, se země neúčastnila žádného mezinárodního vojenského konfliktu, v zemi neprobíhal žádný vnitřní ozbrojený konflikt, bezpečnostní situace – přes obavy z rozšíření ruské agrese z Ukrajiny do Moldavska a zátěž spojenou s uprchlickou vlnou – zůstávala k datu vzniku této zprávy stabilní, situace na tzv. administrativní hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a samozvanou republikou Podněstří zůstávala též stabilní. Ve zprávě je dále uvedeno, že přestože je samotná existence a postavení Podněstří sporné, na území neprobíhaly aktivní mezinárodní či vnitrostátní konflikty, bezpečnostní situace byla obecně považována za stabilní, řešení postavení Podněstří probíhá pod hlavičkou OBSE v rámci mírového procesu tzv. 5+2, původní mírová dohoda z roku 1992 je v podstatě dodržována, koncem dubna 2022 došlo na území Podněstří k několika bezpečnostním incidentům, panují obavy, že by proruské Podněstří mohlo být vtaženo do války na Ukrajině. O bezpečnostních potížích v zemi původu žalobce, které by svědčily o možných azylově relevantních důvodech, nehovoří ani další zprávy, které žalovaný shromáždil.
22. K výkonu vojenské služby soud uvádí, že jde o legitimní státoobčanskou povinnost, která obecně není azylově relevantním důvodem (rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 4/2004-49), je-li tato vykonávána v regulérní armádě demokratického právního státu v souladu s mezinárodním i vnitrostátním právem a pokud je daným státem respektována možnost odepření výkonu takové vojenské služby z důvodu svědomí či náboženského přesvědčení, ať již zavedením náhradní (civilní) služby nebo jiným způsobem, nebo přinejmenším, pokud takové odepření výkonu vojenské služby není trestáno nepřiměřenými nebo diskriminačními sankcemi (rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020-45). Podle téhož rozhodnutí se v opačném případě může jednat o relevantní azylový důvod, je-li povinná vojenská služba spojená s účastí na ozbrojeném konfliktu za splnění následujících podmínek: (1) žadateli ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. e) kvalifikační směrnice hrozí trestní stíhání nebo trest za odepření výkonu takové vojenské služby během konfliktu (2) výkon této vojenské služby by mohl zahrnovat přímou či nepřímou účast žadatele na mezinárodních válečných zločinech, zločinech proti lidskosti, jiných vážných nepolitických zločinech nebo činech, které jsou v rozporu se zásadami a cíli OSN, (3) je dána souvislost mezi tímto způsobem pronásledování žadatele a azylově relevantními důvody pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu, resp. čl. 2 písm. d) a čl. 10 kvalifikační směrnice. Ani jeden z těchto důvodů zjevně není dán, moldavská armáda se žádného protiprávního konfliktu v současnosti neúčastní a nejde ani o neregulérní vojsko. Navíc v Moldavsku prokazatelně existuje možnost základní vojenskou službu nahradit její civilní obdobou. Žalobci tedy ve vlasti v tomto směru žádné azylově relevantní nebezpečí nehrozí.
23. Soud ve výše uvedeném hodnocení žalovaného neshledal žádná pochybení, žalovaný se obecnou bezpečnostní situací v Moldavské republice zabýval dostatečně, zjištěné skutečnosti v době vydání napadeného rozhodnutí důvody k udělení doplňkové ochrany nezakládaly. Z hlediska bezpečnostní situace v Moldavsku ani nic nenasvědčovalo tomu, že by žalobce byl jako civilista vystaven z pouhého důvodu své přítomnosti na území reálnému nebezpečí

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vážné újmy. Ohledně tvrzení žalobce, že za současných okolností Moldavskou republiku nelze označit za bezpečnou zemi původu, soud uvádí, že v daném případě nebyla žádost zamítnuta postupem podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, nýbrž žalovaný meritorně přezkoumal žalobcovu žádost o mezinárodní ochranu, přičemž komplexně hodnotil žalobcův azylový příběh, jakož i bezpečnostní situaci v Moldavsku a zohlednil všechny individuální okolnosti případu.

24. K žalobcem namítaným aktuálním obavám z rozšíření ruské agrese do země původu žalobce soud uvádí, že mu není z jeho úřední činnosti známo a není ani obecně známou skutečností, že by v současné době došlo k „přelití“ války z Ukrajiny do Moldavska či, že by takový konflikt na jeho území bezprostředně hrozil. K vyvrácení tohoto závěru žalobce neoznačil ani nepředložil žádné konkrétní důkazní návrhy. V současné době tak nic nenasvědčuje, že by ve vlasti žalobci hrozilo nebezpečí ve smyslu § 14a zákona o azylu. Soud tak dospěl k závěru, že i za stávajícího stavu v zemi původu napadené rozhodnutí ob stojí, obavy žalobce z dalšího vývoje a z rozšíření konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou na území Moldavska se dosud nenaplnily. Soud nepovažuje námitku za důvodnou. Ke dni vydání tohoto rozsudku není dán důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí. Je pravdou, že situaci do budoucna nelze předvídat, při vzniku nových skutečností však zákon umožňuje podat další žádost o mezinárodní ochranu. Ohledně sestřelené rakety soud poznamenává, že tato podle dostupných informací skutečně na území Moldavska spadla, nicméně se tak stalo cca 70 km od místa žalobcova poledního bydliště ve vlasti, a šlo opravdu o nešťastnou náhodu způsobenou sestřelením tohoto nosiče ukrajinskou protivzdušnou obranou, nikoliv válečnou provokaci. Informace o tom, že by byli moldavští muži odváděni do války na Ukrajině, tu rovněž nejsou. Žalovaný proto postupoval správně, pokud vyhodnotil žalobcem tvrzené důvody jako azylově nerelevantní a mezinárodní ochranu v žádné její formě neudělil.
25. K namítanému neudělení azylu ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu soud uvádí, že se jím žalovaný zabýval na stranách 4-6 napadeného rozhodnutí a v rámci rozhodování vycházel žalovaný ze všech podkladů, jež měl k dispozici, když po jejich zhodnocení dospěl k závěru o neudělení azylu žalobci dle uvedeného ustanovení. Uvedený právní názor zastal žalovaný na základě zhodnocení hned několika okolností. Žalovaný nejdříve konstatoval, že důvody v uvedeném ustanovení jsou taxativní a žádné další jim nelze podřadit. Žalobce přitom nezmínil jakoukoli diskriminaci jeho osoby za dobu pobytu ve vlasti před příjezdem do ČR zapříčiněnou některým z důvodů uvedeného ustanovení, ani žádné konkrétní problémy, které by měl se státními orgány nebo bezpečnostními složkami. Žalovaný připomněl, že o mezinárodní ochranu žalobce nepožádal bezprostředně poté, co k tomu měl příležitost, přestože mu v tom objektivně nic nebránilo, ale až poté, co mu bylo pro jeho neoprávněný pobyt na území ČR uloženo správní vyhoštění, respektive zamítnuta žaloba proti uvedenému rozhodnutí. Důvodnými pak žalovaný neshledal ani obavy žalobce z vypuknutí války v Moldavsku a z mobilizace a jeho odvedení do moldavské armády. Soud má za to, že žalovaný si pro uvedený závěr opatřil dostatečné podklady, které se uvedené problematiky týkaly, a po posouzení těchto podkladů dospěl ke správnému právnímu závěru o tom, že v případě žalobce nebyl naplněn důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Napadené rozhodnutí bylo v tomto směru vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise. Shora uvedené závěry pak žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

VI.

Závěr a náklady řízení

26. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. března 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.